

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Batîru Daniel, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul central din 16 august 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Batîru Daniel XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 08.12.2017 pînă la 16.08.2018;

Instanța de apel de la 29.10.2018 pînă la 04.12.2018;

Instanța de recurs de la 21.02.2019 pînă la 17.04.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul central din 16.08.2018, cauza fiind judecată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Batîru Daniel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la 6 luni închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar pentru minori.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin includerea pedepsei totale de șase ani și șase luni închisoare, stabilită de Judecătoria Ungheni la 15 martie 2018, la pedeapsa de șase luni stabilită prin prezenta sentință, s-a stabilit lui Batîru Daniel pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

A fost admisă acțiunea civilă și s-a încasat de la Batîru Daniel în beneficiul lui Marian Ion, suma de – 6 055 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Batîru Daniel la 01.10.2017 spre 02.10.2017, acționând intenționat urmărind premeditat scopul de sustragerea bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în garajul lui Marian Ion din or. XXX, str. XXX, unde se afla automobilul de model „Volkswagen Pasat”, cu n/î XXX, care era cu portierele deblocate, a intrat în el și a sustras dintr-un portmoneu de piele de culoare cafenie banii, după cum urmează - 3 bancnote cu nominalul de 50 euro; 1500 lei românești, care erau în bancnote cu nominalul de 100, 10, 5, 50 și 1500 lei moldovenești, care erau în bancnote cu nominalul de 200 și 50, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în suma totală de 11 283 lei.

3. Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel inculpatul Batîru Daniel, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită în baza prevederilor art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, pedeapsa nonprivativă de libertate, ținînd cont de art. 364¹ coroborat cu art. 70, 79 Cod penal.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a indicat că cauză penală a fost examinată în procedură simplificată, inculpatul a recunoscut integral fapta incriminată și nu neagă săvârșirea infracțiunii, a conștientizat acțiunile sale, s-a căit sincer.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond, nu a luat în considerație și nu a supus aprecierii circumstanțele reale ale cauzei, precum și cele personale, căința sinceră de fapta comisă, faptul că, în urma comiterii infracțiunii, condamnatul a conștientizat fapta comisă, poziția condamnatului față de consecințele survenite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, a fost repus în termen apelul declarat de inculpatul Batîru Daniel, admis apelul inculpatului Batîru Daniel, casată parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei și pronunță în acest sens o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

Lui Batîru Daniel, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea art. 70 și 79 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a stabilit o pedeapsă de 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar pentru minori.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumulul parțial cu pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Ungheni din 15.03.2018, prin care Batîru Daniel a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 6 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar pentru minori, lui Batîru Daniel a fost stabilită pedeapsa definitivă 6 ani și 7 luni închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori.

Celelalte dispoziții ale sentinței, s-au menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, sentința primei instanțe a fost contestată de către avocatul Cojocar Dorin în numele inculpatului Batîru Daniel în partea stabilirii pedepsei penale, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Potrivit textului apelului înaintat, apărarea a invocat ca temei de casare a sentinței instanței de fond faptul că, pedeapsa numită de prima instanță fiind una prea aspră, neținând cont de minoratul inculpatului la momentul comiterii infracțiunii ca circumstanță excepțională.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că acesta și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, fiind atestate temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat apelul inculpatului Batîru Daniel privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința acestuia este întemeiată și urmează a fi admis, deoarece inculpatul este născut la 22.10.2001, astfel se constată că la momentul comiterii infracțiunilor - 01.10.2017 inculpatul avea vârsta de 16 ani.

Instanța de apel, la aplicarea și individualizarea pedepsei inculpatului Batîru Daniel a ținut cont de prevederile art. 7, 70, 75, 76, 77, 79 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite - infracțiunea comisă fiind mai puțin gravă prin prisma art. 16 Cod penal, de personalitatea inculpatului și vârsta minoră.

Circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 Cod penal, a stabilit săvârșirea infracțiunii de către minor, recunoașterea vinovăției, căința sinceră. Circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, nu a stabilit.

În baza art. 79 Cod penal, instanța de fond a stabilit circumstanța excepțională - minoratul persoanei.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal limitele minime și maxime cu închisoarea pentru infracțiunile comise de inculpatul minor ar fi pentru art. 186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, de la 3 luni până la 2 ani și 8 luni.

În acest context, instanța de apel a menționat că în cazul minorilor instanța de judecată urmează să țină seama de nevoile speciale și variate ale minorilor și de diversitatea măsurilor posibile, prevăzute de lege de aplicare a pedepsei copilului. O asemenea atitudine față de minorii delincvenți este prevăzută în ansamblul de reguli minime ale Organizației Națiunilor Unite pentru minori (Regulile de la Beijing). Punctul 17 din Ansamblul de reguli minime reglementează principiile directe care guvernează judecata și luarea hotărârii.

În context, instanța de fond urma să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru a aplica inculpatului minor pedeapsa non-privativă de libertate sau pentru a-i stabili o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege (art. 79 Cod penal).

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Batîru Daniel, care a comis infracțiunea fiind minor, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 70 alin. (3), 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite - inculpatul a comis mai multe infracțiuni mai puțin grave conform prevederilor art. 16 Cod penal, săvârșirea sustragerilor, fiind pentru el deja o îndeletnicire, iar potrivit cazierului judiciar, înfăptuia de mai multe ori, cauzele penale fiind încetate pe motivul neatingerii vârstei de tragere la răspundere penală (f.d.50-51), la locul de trai Batîru Daniel se caracterizează negativ, duce un mod de viață antisocial, a fost supus multiplelor aduceri la organul de poliție, precum și de comiterea de infracțiuni, conform formei de revindecare din 22 mai 2017, prin sentința Judecătorei Ungheni, cu sediul în or. Nisporeni, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 192¹ alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu o perioadă de probațiune de 2 ani (f.d.50) iar, conform sentinței Judecătorei Ungheni din 15.03.2018, a fost condamnat la 6 ani și șase luni închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar pentru minori circumstanțe ce în ansamblu indică la aplicarea unei pedepse reale cu închisoare.

Totodată, având în vedere, personalitatea inculpatului și anume ca este minor, nu este angajat în câmpul muncii, până la moment, nu a putut restitui prejudiciul pătinașului, starea financiară a familiei, instanța de apel a considerat inoportun de a-i aplica pedeapsa sub forma de amendă, deoarece va fi greu și imposibil de executat.

Munca neremunerată, asemenea nu-i poate fi aplicată, el fiind minor, dar el nici nu și-a dat acordul la aplicarea unei astfel de pedepse, după cum prevede legea.

Mai mult, instanța de apel a menționat faptul că, în cursul examinării cauzei de către prima instanță și anume la pronunțarea sentinței s-au admis încălcări a normelor procedurale ce țin de drepturile inculpatului la un proces echitabil și anume că prima instanță a indicat doar ce a stabilit organul de urmărire penală și în baza acesteia a adoptat o sentință de condamnare, ceea ce nu poate fi admis, mai mult, inculpatul minor a recunoscut vina în ședința de judecată, ori, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a aplicat în mod obligatoriu prevederile art. 79 Cod penal, minoratul din start, este considerat ca o circumstanță excepțională, precum și nu s-a luat în considerație referatul prezentințial.

În aceste împrejurări, instanța de apel a considerat că lui Batîru Daniel urmează să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare, însă cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3), art. 79 alin. (1) Cod penal, fapt ce nu a fost întreprins de către prima instanță.

Astfel, instanța de apel a decis ca lui Batîru Daniel, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea art. 70 și 79 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, a-i stabili o pedeapsă de 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumulul parțial cu pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Ungheni din 15.03.2018, prin care Batîru Daniel a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar pentru minori, lui Batîru Daniel a-i stabili definitiv 6 ani și 7 luni închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori.

În speță, la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, ținând cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, de circumstanțele reale ale cauzei, de principiul proporționalității având în vedere faptele comise și urmările produse, de particularitățile personalității inculpatului, instanța de apel a considerat că pedepsele enunțate vor atinge scopul legii penale și vor contribui la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5. Nefiind e acord cu hotărârile menționate, avocatul Boris Druță în numele inculpatului Batîru Daniel, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 9), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu aplicarea unei pedepse mai blânde. Recurentul invocă că, insuficient s-a luat în considerație căința sinceră, activă la urmărirea penală și judecarea cauzei, cauza fiind examinată în procedura simplificată, infracțiunea a fost comisă de un minor, ori, față de inculpat era oportun de a aplica prevederile art. 53-55 Cod penal.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Batîru Daniel, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul reține că în susținerea recursului avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 9), 10) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării se deduce că motivele recursului se încadrează doar în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect, însă instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, stabilirea unei pedepse mai blânde.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Privitor la pedeapsa stabilită lui Batîru Daniel de către instanța de apel, Colegiul consideră că acesta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 16, 61, 70 alin. (3), 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că, solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Batîru Daniel a unei pedepse mai blânde, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei recalculări și reduceri a pedepsei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei mai blânde, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Referitor la motivul invocat în recurs precum că, inculpatului era oportun aplicarea prevederilor art. 53-55 Cod penal, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 54 alin. (1) Cod penal, persoana în vârstă de până la 18 ani care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală în conformitate cu prevederile procedurii penale dacă s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, ori, din materialele cauze, inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Batîru Daniel, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul central din 16 august 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Batîru Daniel XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **08 mai 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Victor Boico